

עפ"א 60795/02/22 - מרגלית אלישר נגד ענת מזור בז, שאול בז

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 60795-02-22 אלישר נ' מזור בז

בפני כב' השופט אילן סלע

מרגלית אלישר ע"י ב"כ עו"ד אליסף גלאור

נגד

1. ענת מזור בז

2. שאול בז

ע"י ב"כ עו"ד יורם ספרן

המבקשת

המשיבים

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מיכל הירשפלד) מיום 23.12.21 בת"א 65070-12-14, במסגרתו הורה בית המשפט על חיוב בקנס יומי בסך 500 ₪ עד לביצוע צו הריסה של בנייה ברכוש משותף עליו הורה בית משפט קמא בפסק דין מיום 15.09.19.

2. הערעור מופנה גם כנגד שתי החלטות ביניים שניתנו במסגרת ההליך: החלטה מיום 9.11.21 לצירוף אחרים שנמנו עם התובעים (לצד המשיבים) בתביעה המקורית, והחלטה מיום 18.11.21 לדון בבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט כלפי דיירים אחרים אשר, לפי הנטען, גם הם לא ביצעו את פסק הדין האמור. בשתי ההחלטות דחה בית המשפט את הבקשות (להלן: "החלטות הביניים").

3. לטענת המבקשת, בהתאם למועד המצאת פסק הדין לידי המבקשת, 26.12.21, המועד להגשת הערעור הוא יום 9.02.22 בהתאם להוראת סעיף 8(1) לפקודת ביזיון בית משפט וסעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"). ואכן, ביום 25.01.22, זמן לא מבוטל בטרם חלף המועד, היא הגישה את הערעור.

4. לדברי ב"כ המבקשת, הוא הגיש את הערעור כערעור פלילי, אך משלא עלה בידיו להגדיר את הערעור כ"ע"פ", נפתח ההליך במערכת כ"עב"י". למחרת התקשרו אליו ממזכירות בית המשפט וביקשו ממנו לפתוח את ההליך מחדש כ"בקשת רשות ערעור אזרחי". חרף טענתו כי מדובר בערעור פלילי, המזכירות עמדה על מילוי הנחייתה. משכך, הוא הגיש את הערעור מחדש, הפעם כ"רע"א" (רע"א 60401-01-22), וזה נדחה על ידי המזכיר המשפטי בשל אי עמידה בתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018. בנסיבות אלו הוא גם נדרש להפקיד ערבון, ולאחר מספר בקשות להנפקת שובר, הופקד העירבון.

5. ביום 14.02.22 ניתנה החלטה על ידי בית המשפט (כב' השופט אלכסנדר רון) בהליך רע"א 60401-01-22,

במסגרתה קבע כי אין כל טעם המצדיק את הארכות המועד לבקשת רשות הערעור על החלטות הביניים ועל כן הורה על דחייתן. כב' השופט רון הוסיף ביחס להחלטה מיום 9.11.21 כי קשה לראות היגיון בבקשה לצירוף בעלי דין אחרים על ידי מי שלא קיימה את צו בית המשפט, וביחס להחלטה מיום 18.11.21 הוסיף כי החלטת בית משפט קמא לדחות את הבקשה לדון בבקשה לפי פקודת בזיון בית משפט שהגישה המבקשת, בדין יסודה. באשר לערעור על פסק הדין מיום 23.12.21 ציין כב' השופט רון כי מדובר בהחלטה שהיא נושא לערעור פלילי ולא לבקשת רשות ערעור אזרחי.

6. בנסיבות אלו, הוגש הערעור הפעם כ"ע"פ" וכפי שסבר ב"כ המבקשת שהיה עליו לעשות מלכתחילה, כשלצדו בקשה לארכה. לדברי ב"כ המבקשת, בנסיבות המפורטות מן הצדק ליתן לו את הארכה המבוקשת.

7. לאחר העיון בבקשה ובנספחיה, כמו גם בתשובת המשיבים אשר התנגדו לבקשה בטענה כי אין ליתן למבקשת את הארכה שנעוצה ברשלנות ובחוסר תום לב, אני סבור כי דין הבקשה להתקבל.

8. חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, קובע בסעיף 199, כי יש להגיש ערעור בתוך ארבעים וחמישה ימים מיום מתן פסק הדין. קביעה זו נועדה לשרת הן את האינטרס הציבורי של סופיות הדיון והן את זכותו של הנאשם כי לאחר תום התקופה לא ישונה עוד פסק הדין לרעתו. לצד זאת, סעיף 201 לאותו חוק מקנה לבית המשפט סמכות להאריך את המועד שנקבע בחוק להגשת ערעור על פסק דין. הארכת מועד להגשת ערעור בהליך מעין זה אינה תלויה בקיומו של "טעם מיוחד" כמותווה בתקנה 176(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, העוסקת גם במתן ארכה להגשת ערעור בהליך אזרחי. עם זאת, אין בכך כדי ליתר את הדרישה למתן טעם לאיחור (ראו: ב"ש (מחוזי-י-ם) 9812/09 חליל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.12.09)). ההלכה היא, כי מתן ארכה להגשת ערעור בפלילים תעשה רק בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת" (ע"פ 2585/10 נגר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.04.10)), כשבין היתר על בית המשפט לשקול את משך האיחור, הנימוקים לו וסיכויי הערעור (ראו למשל: תל"פ (מחוזי-י-ם) 20252-06-10 מדינת ישראל נ' אלפסי (פורסם בנבו, 1.07.10); ע"פ 6606/07 מזרחי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.08.07)).

9. במקרה זה, המבקשת הגישה את הערעור זמן לא מבוטל בטרם חלף המועד להגשת הערעור, ואי הגשתו תחת ציון ההליך המתאים נעוץ בגורמים אחרים. אף בהארכת מועד לערעור אזרחי, שהתנאים למתן ארכה מחמירים בו יותר, הכלל הוא כי "טעם מיוחד" מתייחס ככלל למצב דברים בו הכוונה לנקוט בהליך ערעורי סוכלה בשל אירועים שאינם בשליטת בעל הדין, בבחינת אירוע לא צפוי שאי אפשר היה להיערך אליו (ראו: חמי-בן-נון וטל חבקין, **הערעור האזרחי** (מהדורה שלישית, 2012), בעמ' 163 ואילך). על כן, במצב הדברים האמור יש צדק בטענה כי אי מתן הארכה יהווה עיוות דין. בנסיבות אלו, גם אין צורך להידרש כלל לסיכויי הערעור, שיקול שיש להתייחס אליו ככל בעת דיון בבקשה למתן ארכה, שכן כאמור הארכה נדרשה בשל דרישת המזכירות, כך נטען ולא נסתר, לפתוח את ההליך כ"רע"א".

10. לצד זאת אציין, למען הסר ספק, כי בכל הנוגע להחלטות הביניים, אלו הוכרעו כאמור על ידי כב' השופט רון, ואין אפוא מקום לדון בעניין זה במסגרת זו.

סופו של יום אפוא, ניתנת ארכה להגשת הערעור על פסק הדין מיום 23.12.21.

ניתנה היום, י"ב אדר ב' תשפ"ב, 15 מרץ 2022, בהעדר
הצדדים.